

๓๑. ข้อความต่อไปนี้ใช้โวหารชนิดใด (มฐ. ท ๑.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๒)

“ในขณะที่หล่อนยืนนิ่งอยู่นั้นก็เห็นสิ่งหนึ่งเคลื่อนไหวขึ้นมาจากกอไม้ดอก ในตอนแรกคล้ายกับกิ่งไม้แห้งสีน้ำตาลแก่ แต่อาการไหวโอนเอนจนกระทั่งชูหัวรูปเรียวขึ้นสูงนั้น บอกให้รู้ชัดว่าสรรพพิษที่น่าขยะแขยงตัวหนึ่ง นัยน์ตากลมโสมองเหมื้ง พร้อมด้วยลิ้นบางยาวแลบถี่.....”

๑. อุปมาและบรรยาย

๒. อุปมาและพรรณนา

๓. อธิบายและพรรณนา

๔. บรรยายและพรรณนา

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๓๒-๓๓

“ในยุคโบราณ มีหินผาตกลงมาขวางถนนเส้นหนึ่ง เมื่อพระราชาเสด็จมาพบเข้าจึงช้อนพระองค์อยู่เพื่อจะทรงดูว่าจะมีใครมาเอาหินก้อนใหญ่ออกไปจากทางหรือไม่ พระราชาทอดพระเนตรเห็นเสนาบดีในราชสำนักของพระองค์ผ่านมา แล้วก็เดินอ้อมหินผาก้อนใหญ่นั้นไป โดยที่ไม่มีใครคิดหาวิธีเอาหินก้อนนั้นออกไปให้พ้นทาง จนกระทั่งมีชาวบ้านคนหนึ่งแบกผักกอกใหญ่ผ่านมา พระราชาทอดพระเนตรเห็นชาวบ้านคนนั้นวางผักกอกแล้วพยายามขยับหินก้อนใหญ่นั้นให้พ้นทาง แม้จะต้องใช้เวลานานและเรี่ยวแรงทั้งหมดเพื่อผลักและดันก้อนหินออกไป เขาก็ไม่ละความพยายาม ในที่สุดก็สามารถเคลื่อนหินผาก้อนนั้นออกไปได้สำเร็จ เมื่อเขาหันกลับมาก็เห็นถุงเงินวางอยู่ ในถุงนั้นมีเหรียญทองและจดหมายจากพระราชาเขียนไว้ว่า ‘ทองในถุงนั้นเป็นของผู้ที่เอาหินผาออกไปจากถนน’ ส่วนเสนาบดีเหล่านั้นก็ถูกพระราชาลงโทษ”

๓๒. ข้อใดคือข้อคิดสำคัญที่ได้จากการนิทานข้างต้น (มฐ. ท ๑.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๕)

๑. ผู้ปกครองที่ดีต้องบำบัดทุกข์ บำรุงสุขแก่ราษฎรอย่างเที่ยงธรรม

๒. คนที่นิ่งดูตาย เมินเฉยต่อปัญหาตรงหน้าสมควรถูกตำหนิและลงโทษ

๓. คนที่ทำความดีโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ย่อมได้รับผลตอบแทนกลับมามากมาย

๔. คนที่มีน้ำใจ ช่วยขจัดปัญหาที่ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน ย่อมได้รับสิ่งดีๆ ตอบแทน

๓๓. ถ้านักเรียนได้ฟังนิทานข้างต้น ข้อใดไม่ใช่การตั้งคำถามจากการฟังนิทานที่เหมาะสม (มฐ. ท ๓.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๒)

๑. ก้อนหินที่ขวางถนนนั้นมีน้ำหนักเท่าใด

๒. ใครเป็นคนเอาก้อนหินผาออกไปจากถนน

๓. นิทานข้างต้นสะท้อนคุณธรรมใดของพระราชา

๔. เสนาบดีเหล่านั้นสมควรถูกพระราชาลงโทษหรือไม่ เพราะเหตุใด

๓๔. ข้อใดผิดมารยาทในการเขียนจดหมายส่วนตัวมากที่สุด (มฐ. ท ๒.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๒)

๑. ใช้ปากกาสีม่วงเข้มเขียนจดหมาย

๒. ไม่ได้ระบุวัน เดือน ปีที่เขียนจดหมาย

๓. ใช้กระดาษที่มีกรอบลายการ์ตูนเขียนจดหมาย

๔. มีรอยขีดฆ่า และเขียนทับเนื้อความในจดหมาย

๓๕. ข้อใดแบ่งประเภทของภาษาถิ่นได้ถูกต้อง (มฐ. ท ๔.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๒)

๑. ภาษาถิ่นโบราณ ภาษาถิ่นปัจจุบัน

๒. ภาษาถิ่นเมืองหลวง ภาษาถิ่นตามภูมิภาค

๓. ภาษาถิ่นของคนไทย ภาษาถิ่นของชนชาวพื้นเมือง

๔. ภาษาถิ่นกลาง ภาษาถิ่นเหนือ ภาษาถิ่นอีสาน ภาษาถิ่นใต้

๓๖. ข้อใดเขียนประกาศให้มารับของคืนได้ชัดเจนและเหมาะสมที่สุด (มฐ. ท ๒.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๒)

๑. บุคคลใดทำกระเป๋าสตางค์สีน้ำเงิน ยี่ห้อ Guy Laroche หาย กรุณาติดต่อฝ่ายปกครอง โรงเรียนอุดมปัญญาในวันและเวลาราชการ กรุณามารับคืนด้วยตนเอง
๒. บุคคลใดทำกระเป๋าสตางค์หาย หรือลืมทิ้งไว้ที่ห้องสมุดโรงเรียน กรุณาติดต่อฝ่ายปกครอง โรงเรียนอุดมปัญญา โทร. ๐-๒๓๘๑-๖๕๗๕ ต่อ ๑๑๑ พร้อมนำหลักฐานมารับของคืน
๓. บุคคลใดทำกระเป๋าสตางค์สีน้ำเงินที่มีเงินอยู่ ๓,๐๐๐ บาทหาย หรือลืมทิ้งไว้ที่โรงเรียน กรุณาติดต่อฝ่ายปกครอง โรงเรียนอุดมปัญญา เวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. ได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป
๔. บุคคลใดทำกระเป๋าสตางค์ยี่ห้อ Guy Laroche หายที่ห้องสมุดโรงเรียน กรุณาติดต่อฝ่ายปกครองของโรงเรียน เพื่อรับคืนด่วน (ในกระเป๋ามีธนบัตรใบละ ๑,๐๐๐ อยู่ ๓ ใบ และบัตรเอทีเอ็มธนาคารกรุงไทย)

๓๗. ข้อใดใช้ภาษาระดับระดับทางการ (มฐ. ท ๒.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๒ และ มฐ. ท ๓.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๖)

๑. ช่างสิบหมู่ในสังคมไทยโบราณเป็นช่างหลวงที่สร้างงานศิลปะแขนงต่างๆ สนองพระราชประสงค์ของพระมหากษัตริย์
๒. คนใช้ส่วนใหญ่ไม่รู้ว่าการปวดหลังอย่างทุกข์ทรมานที่เป็นอยู่คือสัญญาณของโรคหมอนรองกระดูกทับเส้นประสาท
๓. เศรษฐกิจในปัจจุบันแม้ไม่พึงปรารถนา แต่ก็ดูเหมือนเป็นสิ่งเดียวในเวลานี้ที่มีพลังพอจะปลุกคนไทยให้มาอยู่กับความเป็นจริง
๔. คนทำดีด้วยอิทธิพลภายนอกที่มีอำนาจเหนืออุดมคติของตน เพียงเพราะต้องการค้าขายอย่างเสรีจากผู้อื่น อยากอ้อมอ้อมใจเล่าให้ใครต่อใครฟังนั่น

๓๘. อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม (มฐ. ท ๑.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๘)

“โยโหมเลือกอ่านหนังสือเรื่องหนึ่ง โดยพิจารณาจากคำแนะนำของหนังสือว่าเป็นหนังสือที่มีเจตนาในการแต่งดี สร้างสรรค์ คำนึงถึงความถูกต้อง ดีงาม”

จากข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นว่าโยโหมเลือกอ่านหนังสือโดยพิจารณาจากสิ่งใด

๑. แนวความคิด
๒. กลวิธีการแต่ง
๓. รูปแบบของหนังสือ
๔. องค์ประกอบของหนังสือ

๓๙. ข้อใดใช้ราชาศัพท์ถูกต้อง (มฐ. ท ๔.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๒)

๑. พระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตรทรงพระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย
๒. สมเด็จพระบรมราชชนนีพันปีหลวงทรงทอดพระเนตรผลงานของศูนย์การพัฒนาพื้นที่ท้ายอ่างเก็บน้ำลำปลายมาศ
๓. สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีเสด็จพระราชดำเนินไปทรงบำเพ็ญพระราชกุศล เนื่องในวันคล้ายวันสวรรคตพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
๔. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าพัชรกิติยาภาฯ ทรงเสวยพระกระยาหารค่ำร่วมกับพระสหาย



๔๐. ข้อใดใช้ราชาศัพท์ได้เหมาะสมกับฐานะของบุคคล (มฐ. ท ๔.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๒)
๑. หม่อมเจ้าหญิงวิภาวดีรังสิตสิ้นพระชนม์ เนื่องจากเครื่องบินตกที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี
  ๒. คณะครูและนักเรียนโรงเรียนแสงธรรมวิทยาร่วมกันถวายปัจจัยไทยธรรมแด่พระสงฆ์ ๙ รูป
  ๓. เจ้าอาวาสป่วยหนัก ตอนนี้จำวัดอยู่บนกุฏิ ส่วนหลวงพี่กำลังไปซื้อยารักษาโรคที่ร้านยาหน้าวัด
  ๔. ภรรยาของนายอำเภออยากกินขนมมูลหนูและขนมไส้สำเภา พอดีฉันรู้จักรับทำและให้สามีนำไปให้คุณนายทันที
๔๑. ข้อใดไม่ใช่วิธีการเขียนรายงานที่ถูกต้อง (มฐ. ท ๒.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๒)
๑. เลือกหัวข้อเรื่องที่ผู้รายงานทราบว่าไม่ค่อยมีใครเขียน
  ๒. เขียนโครงร่างรายงาน โดยกำหนดหัวข้อหลักและหัวข้อย่อย
  ๓. ค้นคว้าข้อมูลความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเขียนที่มาของข้อมูลทุกครั้ง
  ๔. นำข้อมูลความรู้ที่รวบรวมได้มาเรียบเรียงตามโครงร่าง โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง
๔๒. ข้อใดคือสิ่งสำคัญที่สุดในการกรอกแบบรายการ (มฐ. ท ๒.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๗)
๑. เขียนด้วยตัวอักษรที่อ่านง่าย ชัดเจน
  ๒. ชักถามขั้นตอนการกรอกแบบรายการจากเจ้าหน้าที่
  ๓. กรอกข้อมูลลงในช่องว่างทุกช่องด้วยหมึกสีน้ำเงินหรือสีดำเข้ม
  ๔. ศึกษารายละเอียดทั้งหมดในแบบรายการให้เข้าใจก่อนกรอกข้อมูล
๔๓. สำนวนในข้อใดเป็นสุภาพชนทั้งหมด (มฐ. ท ๔.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๖)
๑. กบในกะลาครอบ ม้าติดกะโหลก
  ๒. ปลากระตี่ได้น้ำ ตำนน้ำพริกละลายแม่น้ำ
  ๓. ยกภูเขาออกจากอก ราไม่ตีโทษปีโทษกลอง
  ๔. รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี เข้าตามตรอกออกตามประตู
๔๔. คำขวัญในข้อใดมีจุดมุ่งหมายต่างกับข้ออื่น (มฐ. ท ๒.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๒)
๑. มือที่สะอาดต้องกากบาทเลือกคนดี
  ๒. ยาเสพติดคือมารร้าย บ่อนทำลายสังคมไทย
  ๓. ก้าวแรกที่ขึ้นเมรุ เริ่มจากบุหรีมวนแรกที่คุณสูบ
  ๔. ป่าโค่นฝนสิ้น หน้าดินทลาย ต้นน้ำเหือดหาย ภัยแล้งมาเยือน
๔๕. ข้อความต่อไปนี้สามารถจำแนกความคิดหลักและความคิดย่อยเพื่อนำไปเขียนแผนภาพความคิดได้อย่างไร (มฐ. ท ๒.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๓)

“วิธีสำคัญที่จะช่วยป้องกันโรคร้ายต่างๆ ที่มีอยู่มากมายในปัจจุบัน คือ การเพิ่มภูมิคุ้มกันให้กับร่างกาย ซึ่งสามารถทำได้ด้วยตนเอง เพียงแค่รู้จักเลือกรับประทานอาหารที่ถูกต้อง เหมาะสม โดยเฉพาะอาหารที่สามารถเพิ่มภูมิคุ้มกันให้กับร่างกายได้ดี เช่น กระเทียม น้ำมันปลา อาหารที่มีวิตามินซีสูงอย่างพริกหวาน ส้ม มะละกอ มะม่วง ฝรั่ง ฯลฯ หรืออาหารที่มีวิตามินอีสูงอย่างเมล็ดทานตะวัน น้ำมันข้าวโพด ผักกาดหอม ผักโขม ฯลฯ รวมถึงการนอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ และหมั่นล้างมือให้สะอาด ทั้งนี้เพราะมือเป็นแหล่งสะสมเชื้อโรค ดังนั้น การล้างมือจึงนับเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยลดการนำเชื้อโรคเข้าสู่ร่างกาย”

๑. ความคิดหลักคือวิธีป้องกันโรคร้าย ส่วนความคิดย่อย ได้แก่ ๑) รู้จักเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ๒) นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ และ ๓) ล้างมือให้สะอาด
  ๒. ความคิดหลักคือวิธีป้องกันโรค ส่วนความคิดย่อย ได้แก่ ๑) รับประทานผักผลไม้ ๒) นอนหลับพักผ่อน ๓) ออกกำลังกายทุกวัน และ ๔) หมั่นล้างมือก่อนรับประทานอาหาร
  ๓. ความคิดหลักคือวิธีเพิ่มคุ้มกันโรค ส่วนความคิดย่อย ได้แก่ ๑) รู้จักเลือกรับประทานอาหาร ๒) นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ ๓) ออกกำลังกายอยู่เสมอ และ ๔) หมั่นล้างมือให้สะอาด
  ๔. ความคิดหลักคือวิธีดูแลสุขภาพ ส่วนความคิดย่อย ได้แก่ ๑) รับประทานอาหารให้ถูกหลักโภชนาการ ๒) นอนหลับวันละ ๖ ชั่วโมง ๓) ออกกำลังกายเป็นประจำ และ ๔) ล้างมือให้สะอาด
๔๖. ข้อใดกล่าวถึงคำประพันธ์ต่อไปนี้ถูกต้อง (มฐ. ท ๔.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๕)
- |                                  |                                 |
|----------------------------------|---------------------------------|
| “เล่นกีฬาต้องร่วมแรงเพื่อแข่งขัน | ตั้งใจมั่นตรองตรึกการฝึกฝน      |
| มีน้ำใจนักกีฬาสร้างค่าตน         | เมื่อเกิดผลแพ้ชนะรู้ภัย         |
| เปรียบกีฬากิจการงานประเทศ        | เมื่อมีเหตุต้องแน่วแน่มุ่งแก้ไข |
| ชนร่วมมือสมัครสมานประสานใจ       | ผลอย่างไรย่อมมีสุขทุกชีพอัย”    |
๑. เป็นคำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพ จำนวน ๑ บท
  ๒. สัมผัสบังคับระหว่างบทไม่ถูกต้อง ๑ แห่ง คือ ภัย – ไช
  ๓. มีสัมผัสในแพรวพราวและใช้โวหารเปรียบเทียบเพื่อสื่อความคิด
  ๔. เสียงวรรณยุกต์ท้ายวรรคที่ ๑ “แข่งขัน” ลงเสียงจัตวา ซึ่งไม่ถูกต้อง ควรใช้คำที่มีเสียงสามัญ
๔๗. หลังจากฟังวิทยากรบรรยายความรู้ คำพูดในข้อใดเป็นมารยาทที่ไม่เหมาะสมที่ผู้ฟังการบรรยายจะพูดในห้องประชุม (มฐ. ท ๓.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๖)
๑. โอกาสทางการศึกษาเป็นของคนรวยมากกว่าคนจน เพราะการศึกษาในปัจจุบันเป็นเรื่องที่ต้องลงทุน
  ๒. การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันไม่สามารถพัฒนาให้เด็กและเยาวชนไทยคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น
  ๓. ผู้ที่มีอำนาจในการดูแลบริหารจัดการการศึกษาโดยตรงคือรัฐมนตรีคนปัจจุบันต้องรับผิดชอบกับความล้มเหลวในการจัดการศึกษาภาคบังคับ
  ๔. ผู้เรียนในปัจจุบันไม่กระหายในความรู้ ไม่สนใจความเป็นไปของสังคมโลกรอบตัว ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การศึกษาไทยไม่พัฒนาอย่างที่ควรจะเป็น
๔๘. ข้อใดกล่าวถึงนิทานพื้นบ้านในท้องถิ่นต่างๆ ไม่ถูกต้อง (มฐ. ท ๕.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๒)
๑. นิทานพื้นบ้านภาคเหนือส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา หรือความเป็นมาของสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธประวัติ
  ๒. นิทานพื้นบ้านภาคใต้มักอธิบายลักษณะของเกาะหรือสิ่งต่างๆ ในทะเล เช่น เรื่องตามองลาย เรื่องทุ่งกุลาร้องไห้ หรือเรื่องเกาะหนู เกาะแมว
  ๓. นิทานพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือมักกล่าวถึงความแห้งแล้ง การขอฝนและบทบาทของพญาแถน ซึ่งเป็นเทวดาที่มีอำนาจเหนือชีวิตมนุษย์
  ๔. นิทานพื้นบ้านภาคกลางมักอธิบายที่มาหรือตำนานสถานที่และสิ่งต่างๆ เช่น เรื่องไกรทอง เรื่องพญากง พญาพาน หรือตำนานการสร้างพระปฐมเจดีย์



๔๙. การเขียนในข้อใดมีข้อบกพร่อง จนไม่อาจสื่อสารได้ตรงตามจุดประสงค์ (มฐ. ท ๒.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๒)

๑. แพนงไกร้านนื้อร่อยมาก เสียตายเผิดไปหน้อย
๒. บิดาต้องการให้ฉันเป็นหมอ แต่แม่ต้องการให้ฉันเป็นครู
๓. สมชายเดินทางไปศึกษาต่อที่ประเทศเยอรมันโดยแต่งกายชุดไทย
๔. เอกรินทร์ไปเยี่ยมเพื่อนที่เพิ่งแต่งงานเมื่อวานนี้กับน้องสาวของเขา

๕๐. การเขียนในข้อใดแสดงมารยาทที่ไม่เหมาะสมในการสื่อสาร (มฐ. ท ๒.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๙)

๑. เมื่อเราทำบางสิ่งบางอย่างผิดพลาดก็ควรยอมรับโดยดุษฎีไม่ใช่หรือ
๒. งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าผู้ป่วยโรคประสาทมากกว่าร้อยละ ๖๐ เป็นผู้มีฐานะดี
๓. เราได้ยินคนเขาพูดกันว่าหัวหน้าฝ่ายบัญชียกย่องเงินบริษัทไปหลายสิบล้านบาท
๔. ก้องภพเป็นครูที่ดีรู้จักดึงความสามารถของเด็กแต่ละคนให้ปรากฏออกมาในภาพเขียน

๕๑. ข้อใดกล่าวถึงนิราศเดือนไม่ถูกต้อง (มฐ. ท ๑.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๓)

๑. ผู้แต่งคือนายมี กวีในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว
๒. เนื้อหากล่าวถึงประเพณีและสภาพความอยู่ของคนไทยในแต่ละเดือน
๓. ดำเนินเรื่องไปตามลำดับเวลา โดยเริ่มตั้งแต่เดือน ๕ เรียงลำดับมาจนถึงเดือน ๔
๔. มีลักษณะเช่นเดียวกับนิราศทั่วไปคือกล่าวถึงการเดินทางและรำพึงรำพันความรัก

๕๒. นิราศเดือนปรากฏคุณค่าด้านใดชัดเจนที่สุด (มฐ. ท ๕.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๓)

๑. ด้านคุณธรรม เพราะสอดแทรกข้อคิด คติธรรมสอนใจที่มีคุณค่าไว้มากมาย
๒. ด้านเนื้อหา เพราะสามารถนำความรู้เกี่ยวกับประเพณีต่างๆ ไปใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้
๓. ด้านสังคม เพราะสะท้อนให้เห็นภาพวิถีชีวิต วัฒนธรรมของคนไทยสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นได้อย่างชัดเจน
๔. ด้านวรรณศิลป์ เพราะมีความไพเราะด้านเสียง สีสำนึงหะ การเล่นคำ และการใช้โวหารเปรียบเทียบที่ลึกซึ้งคมคาย

๕๓. ข้อใดกล่าวถึงประเพณีและกิจกรรมที่คนในสังคมนิยมทำ ตามที่กล่าวไว้ในนิราศเดือนไม่ถูกต้อง (มฐ. ท ๑.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๓)

๑. เดือน ๕ ประเพณีสงกรานต์ รดน้ำผู้อาวุโส และแห่นางแมวขอฝน
๒. เดือน ๖ พิธีแรกนาขวัญ ประเพณีโกนจุก และแต่งงาน
๓. เดือน ๑๐ เทศกาลวันสารท กวนกระยาสารทใส่บาตรพร้อมกล้วยไข่
๔. เดือน ๑๑ เทศกาลออกพรรษา ทอดกฐิน และประเพณีแข่งเรือพาย

๕๔. คำประพันธ์ในข้อใดปรากฏคุณค่าต่างกับข้ออื่น (มฐ. ท ๕.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๓)

- |                                |                                |
|--------------------------------|--------------------------------|
| ๑. บ้างก็แห่ผ้าป่าพฤษาปัก      | มีเรือชักแข็งแข่งแลสลอน        |
| ขับประโคมดนตรีมีละคร           | อรชรรำร่าอยู่หน้าเรือ          |
| ๒. เดือนสิบสองล่องลอยกระทงหลวง | ชนทั้งปวงเลยตามอร่ามแสง        |
| ดอกไม้ไฟโชติช่วงเป็นดวงแดง     | ทั้งพลูแรงตึงตังดั่งสะท้าน     |
| ๓. จะว่าโคกโคกอะไรที่ในโลก     | ไม่เท่าโคกใจหนักเหมือนรักสมร   |
| จะว่าหนักหนักรอะไรในดินดอน     | ถึงสิ่งขรก็ไม่หนักเหมือนรักกัน |
| ๔. เมื่อวันมีเทศนามหาชาติ      | ได้เห็นนาฏนของนคัยอดสงสาร      |
| สัปบุรุษคับคั่งฟังกุมาร        | ซัซวาลแจ่มแจ้งด้วยแสงเทียน     |

๕๕. คำประพันธ์ในข้อใดมีลักษณะเด่นทางวรรณศิลป์ต่างกับข้ออื่น (มฐ. ท ๕.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๓)

- |                                                                      |                                                              |
|----------------------------------------------------------------------|--------------------------------------------------------------|
| ๑. พายุเยือกโยกมาฟ้าก็แลบ<br>เหมือนเห็นขวัญเนตรวับแล้วล้วยกาย        | ดูวาบแวบแวววับแล้วดับหาย<br>ราวกับสายฟ้าแลบแปลบโพยม          |
| ๒. ถ้าความทุกข์เรดั่งเหมือนยังปิ่น<br>นวลหงส์คงจะรู้ถึงहुตัง         | พิภพพื้นก็จะไหวเหมือนใจหวัง<br>จะนอนฟังทุกข์ที่ไม่มีวัน      |
| ๓. จะว่าเจ็บเจ็บแผลพอแก้หาย<br>แต่เจ็บแค่นี้แลแสนจะเจ็บครัน          | ถ้าเจ็บกายชีวะจะอาสัญ<br>สุดจะกลั้นสุดจะกลืนขึ้นอารมณ์       |
| ๔. ถึงเดือนเก้าเศร้าสร้อยละห้อยหา<br>แต่โคกเศร้าเราเสริมขึ้นเพิ่มพูน | พระจันทร์ราวันดับก็อับสูญ<br>ไม่ลับสูญไปบ้างเหมือนอย่างเดือน |

๕๖. ข้อใดกล่าวถึงคำประพันธ์ต่อไปนี้ไม่ถูกต้อง (มฐ. ท ๑.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๓)

|                                                                                                                                                                         |                                                                                                                                                                              |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| “แต่ครั้งนี้มีกรรมจะจำจาก<br>เที่ยวหาพ่อขอให้ปะเดชะบุญ<br>แมร์รักลูกลูกก็รู้ยู่ว่ารัก<br>จะกินนอนนอนว่าเมตตาเดือน<br>แมวันทองของลูกจงกลับบ้าน<br>จะก้มหน้าลาไปมิได้กลัว | ต้องพลัดพรากแม่ไปเพราะอายขุน<br>ไม่ลืมคุณมารดาจะมาเยือน<br>คนอื่นสักหมิ่นแสนไม่แมนเหมือน<br>จะจากเรือนร้างแม่ไปแต่ตัว<br>เขาจะพาลว่าขุนแม่ทูนหัว<br>แม่อายมัวหมองนักรงหักใจ” |
|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|

๑. พลายงามต้องพลัดพรากจากแม่เพราะถูกพ่อเลี้ยงลงไปฆ่า
๒. กล่าวถึงพลายงามที่ต้องเดินทางจากสุพรรณบุรีไปหาอยู่ที่กาญจนบุรี
๓. “พ่อ” ในคำประพันธ์หมายถึงขุนแผน ส่วน “เขา” หมายถึงพระพันวษา
๔. แสดงให้เห็นว่าพลายงามรักแม่มาก แต่ก็ยอมรับและเข้าใจเหตุผลที่ต้องจากแม่ไป

๕๗. คำประพันธ์ในข้อใดสะท้อนค่านิยมของคนไทยสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น (มฐ. ท ๕.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๓)

- |                                                                |                                                              |
|----------------------------------------------------------------|--------------------------------------------------------------|
| ๑. พบจวนพลบพบฝูงจิ้งจอกน้อย<br>ส่ายเส้นโลมาให้อาวรณ์           | วิ่งร่อยร่อยตามเขาแล้วเห่าหอน<br>ถึงดงดอนแดนบ้านกาญจนบุรี    |
| ๒. พ่อไปตีศรีสวัสดิ์กำจัดภัย<br>ลูกผู้ขายลายมือนั้นคือยศ       | จนเติบโตใหญ่ยังยวดได้บวชเรียน<br>เจ้าจอตสาห์ทำสมาธิสมาธิ     |
| ๓. เจ้าพลายงามถามแจ้งแล้วแก่งว่า<br>จะขึ้นลักหักหื้อให้พ่อการ  | เอ็งช่วยพาเราไปชมมะยมหวาน<br>มาสู่ท่านทั้งสิ้นกินด้วยกัน     |
| ๔. ไม่รู้ความถามเหล่าพวกชาวบ้าน<br>เด็กบ้านนอกบอกเล่าให้เข้าใจ | ว่าเรือนท่านทองประศรีอยู่ที่ไหน<br>แกอยู่ไรโน้นแน้อย่างแลลับ |

๕๘. คำประพันธ์ในข้อใดแสดงความโกรธของผู้พูดได้ชัดเจนที่สุด (มฐ. ท ๑.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๓)

- |                                                                |                                                              |
|----------------------------------------------------------------|--------------------------------------------------------------|
| ๑. ทองประศรีตอกขกผางผาง<br>ลูกอีเต๋มาเทพทองคลองน้ำชน           | ทุตอ้ายข้างชาติข้าอ้ายหน้าชน<br>จะฆ่าคนเสียทั้งเป็นไม่เอ็นดู |
| ๒. แม้นอ้ายขุนวุ่นมาว่าเป็นลูก<br>พลาญเรียกอีไหมทีในครัว       | มันมีถูกนมนานพิศกบาลหัว<br>เอาแกงคั่วข้าวปลามาให้กิน         |
| ๓. ลงบันไดอ้ายเด็กเล็กเล็กวิ่ง<br>ชักโคตรเค้าเหล่ากอเอาพอเพียง | แกไล่ทั้งดำทอมันล้อเถียง<br>พอแว่วเสียงอยู่บนต้นมะยม         |
| ๔. ทองประศรีชี้หน้าว่าอูเหม<br>มาเถิดมาอย่าจะให้ไม้ตระบอง      | อ้ายเจ้าเล่ห์หลานข้ามันน่าถอง<br>แกคอยจ้องจะทำให้หน้าใจ      |



๕๙. คำประพันธ์ต่อไปนี้กล่าวถึงพิธีใด (มฐ. ท ๑.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๓)

|                                  |                           |
|----------------------------------|---------------------------|
| “ขวัญพ่อพลายงามทรมาสวาท          | มาชมภาชนะทองอันผ่องใส     |
| ล้วนของขวัญจันทร์จวงพวงมาลัย     | ขวัญอย่าไปป่าเขาลำเนาเนิน |
| เห็นแต่เนื้อเสื่อสิ่งห่อหุ้มค่าง | จะอ้างว้างเวียนวระหกกเหิน |
| ขวัญมาหาย่าเถิดอย่าเพลิดเพลน     | จงเจริญร้อยปีย่ามีภัย     |
| แล้วจุดเทียนเวียนส่งเป็นวงไป     | แล้วดับไฟโบกควันให้ทันที” |

๑. พิธีโกนจุก

๒. พิธีรับขวัญ

๓. พิธีต๋อดวงชะตา

๔. พิธีสะเดาะเคราะห์

๖๐. ข้อใดกล่าวถึงคำประพันธ์ต่อไปนี้ไม่ถูกต้อง (มฐ. ท ๕.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๑)

|                                    |                                 |
|------------------------------------|---------------------------------|
| ก. รู้ว่าคนบนนั้นนั่งปั่นฝ้าย      | จะอุบายบอกความตามกระแส          |
| ขึ้นมยมหม่มล้อทำตอแย               | ให้ท่านแลเห็นเรามาเอาตัว        |
| ข. ให้ให้ขวัญขุนช้างเหมือนอย่างพ่อ | มันลวงล่อหลานหลงไม่สงสัย        |
| พาหลานเที่ยวเลี้ยวทางไปกลางไพร     | เอา خونไม้ทับค้อแทบมรณา         |
| ค. เห็นไก่เตี้ยเขี่ยคุ้ยที่ขุยไผ่  | กระโหกไล่ลดเลี้ยวมันเปรี้ยวปรือ |
| พบนกยูงฝูงใหญ่ไล่กระพือ            | มันบินหวือให้ร้องคะนองใจ        |
| ง. ช่วยฝนไหลให้เหลวเร็วเร็วเข้า    | อีเปเลเอาขันล้างหน้าออกมา       |
| แกตักน้ำร่ำรดหมดราศี               | ช่วยขัดสีโซมขมมันสิ้นเป็นขาม    |

๑. คำประพันธ์ข้อ ก แสดงความเฉลียวฉลาดของพลายงาม

๒. คำประพันธ์ข้อ ข แสดงความอ่อนแอ ไร้เดียงสาของพลายงาม

๓. คำประพันธ์ข้อ ค แสดงนิสัยตามประสาเด็กของพลายงาม

๔. คำประพันธ์ข้อ ง แสดงภาพชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น